

[Økonomiministeren.]

gallupundersøgelse, der viste, at 34 pct. af de adspurgte venstremænd ønskede en ren venstreregering, men kun 28 pct. ønskede en venstre-konservativ regering. Under forhandlingerne om regeringsdannelsen svømmede aviserne over af indlæg fra venstremænd, som ønskede en ren venstreregering. Men disse røster fik ikke lejlighed til at gøre sig gældende. Venstrepartiets tillidsmænd og hovedbestyrelse blev end ikke samlet og ikke hørt, et forhold, der som bekendt har vakt bitterhed i vide kredse inden for venstre ... (*Afbrydelser*: Nå-å! — *Sønderup*: Det skal vi nok selv ordne!) Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede medlem siger, at det selvfølgelig er en sag, venstre alene har ret til at skønne over. Det er også venstres ret at afvise at danne regering under alle de tre former, hvorom der er givet partiet tilbud. Men når man har sagt nej til at danne regering, bør man ikke blive fornærmet, når andre enes om at danne en regering, der har flertal her i tinget. Bag denne fornærmede ligger den fundamentale misforståelse, som man hele tiden har gjort sig skyldig i, at de 75 af folketingets 179 medlemmer, som venstre og konservative råder over, skulle have parlamentarisk ret til alene at bestemme en kommende regerings sammensætning.

Ad mange veje sivede det efterhånden ud, ikke mindst gennem det ærede medlem hr. Poul Møllers geniale skrivelser i Dagens Nyheder, at man søgte mærkelige genveje til at tvinge denne ejendommelige form for parlamentarisme igennem. Forsøgene herpå måtte selvfølgelig mislykkes.

Men hvad siger det ærede medlem hr. Erik Eriksen nu som begrundelse for, at han afslog at danne en venstreregering? Jo, siger det ærede medlem, vilkårene for en sådan regering ville udvikle sig til et afhængighedsforhold af de radikale. Og det ærede medlem hr. Aksel Møller siger det samme endnu stærkere, nemlig at en ren venstreregering ville være blevet fange hos det radikale venstre. De ærede medlemmer glemmer, hvilket også den højtærede statsminister fremhævede for lidt siden, at hvis dette var rigtigt, så ville det samme jo gælde den venstre-konservative regering, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen

krævede. Den ville jo være nøjagtig lige så afhængig af det radikale venstre som en ren venstreregering. Det kan altså ikke være den sande grund til, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen afviste alle de venstremænd og erhvervsfolk, som i dagevis lå på knæ for ham og anrøbede ham om at danne en ren venstreregering. Det radikale venstres tilsagn om loyalt samarbejde med en ren venstreregering blev givet uden betingelser, og jeg mindes ikke, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen nogen sinde tidligere har haft grund til at beklage sig over, at et tilsagn fra det radikale venstre om loyalt samarbejde ikke er blevet holdt.

Det ærede medlem siger endelig, at han hindredes i at danne denne regering både af sine følelser, af sin forstand og af sin politiske erfaring. Det kan umuligt være rigtigt. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens følelser er mindre stærke end det ærede medlem hr. Erik Eriksens, eller at hans forstand er ringere end det ærede medlems; og det ærede medlem hr. Thorkil Kristensens politiske erfaring kan heller ikke underkendes. Alligevel er det jo kendt, at hverken følelser eller forstand eller politisk erfaring hindrede det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i at mene, at en ren venstreregering burde være dannet, når en venstre-konservativ regering ikke kunne få fornøden støtte.

Næh, enhver kan se, at det må være helt andre motiver, der lammede det ærede medlem hr. Erik Eriksens handleevne, medens han sad hensunken i gustent overlæg, motiver, der måske gemmer sig i sindets dyb og først bliver klarlagt år ud i fremtiden.

Det ærede medlem antydede, at han ikke turde afvise den tanke, at min deltagelse i dannelsen af den nuværende regering måske skyldtes et ønske hos mig om at sætte det ærede medlem skakmat. Dette bedrøver mig; jeg kan tværtimod forsikre det ærede medlem, at min stræben på ethvert tidspunkt gik ud på at hindre, at det ærede medlem blev skakmat. Men det ærede medlem ville ikke lade sig redde i tide.

Nu, da disse begivenheder allerede er noget på afstand, er det interessant at iagttage, at medens venstres folketingsmænd under begivenhedernes forløb gik fortvivlede rundt